

30/09/2019

És el "Green Growth" possible?

El Dr. Jason Hickel (Goldsmiths, Universitat de Londres) i el professor Giorgos Kallis (ICTA, Universitat Autònoma de Barcelona) han publicat un article titulat "És el Green Growth o creixement verd possible?" a la revista *New Political Economy*. L'article examina com s'articula les polítiques del creixement verd en els principals informes del Banc Mundial, l'OCDE (Organització per la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic) i el Programa de Medi Ambient de les Nacions Unides, i prova la teoria contra evidències empíriques i models de relació entre el PIB i les emissions de materials i CO₂, tot desestimant polítiques de creixement verd per fer front a l'emergència ecològica.

El Green Growth o creixement verd és un terme per descriure un creixement econòmic que utilitza els recursos naturals de manera sostenible, com a alternativa al creixement econòmic industrial típic. Per tant, significa fomentar el creixement i el desenvolupament econòmic, alhora que garanteix que els assajos naturals continuïn proporcionant els recursos i serveis ambientals en què es basa el nostre benestar. Aquest article, tal i com indica el títol, es planteja si seria possible.

Pel que fa a la petjada material, l'estudi es pregunta si es pot aconseguir la dissociació absoluta del PIB de l'ús de recursos. Les nostres resultats indiquen que les projeccions empíriques no

mostren un desacoblament absolut a escala global, ni tan sols en condicions molt optimistes. Tanmateix indiquen que tot i que alguns models mostrin que es pot aconseguir en nacions amb ingressos elevats en condicions molt optimistes (i, de fet, poc realistes), això no es podria mantenir a llarg termini donats els límits a les millores d'eficiència.

Aquests resultats parteixen dels nivells de creixement del PIB existents, situats al voltant del 2-3% anual. Indiquen que seria factible aconseguir reduccions absolutes en l'ús de recursos, amb un creixement del PIB inferior a l'1% anual. No obstant això, per aconseguir reduccions prou ràpides per arribar a llindars segurs, serien necessàries estratègies de decreixement.

Pel que fa a les emissions de CO₂, l'estudi es pregunta si és possible reduir les emissions prou ràpid per mantenir-se dins del "pressupost" de carboni que permeti un increment de la temperatura del planeta per sota de l'1,5 °C o el 2 °C, segons l'Acord de París. Les nostres conclusions afirmen que les reduccions d'emissions d'acord amb els 2 °C només són factibles si el creixement del PIB global es redueix a menys del 0,5%. A més, les reduccions per a 1.5 °C només són factibles en un escenari de decreixement. Aquests resultats es mantenen fins i tot sota condicions polítiques optimistes, amb alts impostos sobre el carboni i amb ràpids nivells d'innovació tecnològica.

En altres paraules, tot i que necessitem totes les intervencions polítiques governamentals i tota la innovació tecnològica que puguem aconseguir, qualsevol intent exitós d'aconseguir reduccions d'emissions adequades requerirà d'una reducció proporcional de la demanada energètica global.

A la llum d'aquests resultats, es conclou que les polítiques de creixement verd no tenen suport empíric. De fet, l'evidència dóna lloc a noves qüestions sobre la legitimitat dels esforços del Banc Mundial i de l'OCDE per promoure el creixement verd com a sortida d'emergència ecològica. Qualsevol programa polític que es basi en supòsits de creixement verd, com ara els Objectius de Desenvolupament Sostenible, cal que siguin revisats amb urgència.

Giorgos Kallis

ICTA

Universitat Autònoma de Barcelona

Georgios.Kallis@uab.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)